

2. W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

Czy obowiązuje to także wtedy, gdy stosunek pracy istnieje między dwiema osobami prywatnymi?

⁽¹⁾ Dz.U. L 299, s. 9.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Galicia. (Hiszpania) w dniu 2 stycznia 2017 r. – Instituto Nacional de la Seguridad Social/Tesorería General de la Seguridad Social i Jesús Crespo Rey

(Sprawa C-2/17)

(2017/C 104/47)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Instituto Nacional de la Seguridad Social

Druga strona postępowania: Tesorería General de la Seguridad Social, Jesús Crespo Rey

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy z zakresu wyrażenia „podstawa wymiaru składek w Hiszpanii, która jest czasowo najbliższa okresom odniesienia”, zawartego w załączniku XI [Hiszpania] pkt 2 do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego ⁽¹⁾, należy wyłączyć podstawy składki wynikające z wewnętrznego uregulowania hiszpańskiego, zgodnie z którym powracający pracownik migrujący, którego ostatnie rzeczywiste składki hiszpańskie były wyższe niż podstawy minimalne, może jedynie zawrzeć układ o utrzymaniu składek według podstaw minimalnych, natomiast gdyby był pracownikiem osiadłym, uzyskałby możliwość zawarcia takiego układu w odniesieniu do wyższych podstaw?
- 2) W razie odpowiedzi twierdzącej na powyższe pytanie i zgodnie z załącznikiem XI [Hiszpania] pkt 2 do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) z dnia 29 kwietnia 2004 r., czy prawidłowymi środkami naprawienia szkody wyrządzonej pracownikowi migrującemu będą: uwzględnienie ostatnich, należycie zaktualizowanych, rzeczywistych składek hiszpańskich i uznanie okresu odprowadzania składek na podstawie układu o utrzymaniu składek za okres neutralny lub przerwy?

⁽¹⁾ Dz.U. 2004, L 166, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Cluj (Rumunia) w dniu 10 stycznia 2017 r. – Maria Dicu/Ministerul Justiției, Consiliul Superior al Magistraturii, Curtea de Apel Suceava, Tribunalul Botoșani

(Sprawa C-12/17)

(2017/C 104/48)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Cluj

Strony

Strona skarżąca: Maria Dicu

Strona pozwana: Ministerul Justiției, Consiliul Superior al Magistraturii, Curtea de Apel Suceava, Tribunalul Botoșani

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 7 dyrektywy 2003/88/WE⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego, który przy określaniu czasu trwania urlopu wypoczynkowego pracownika nie uznaje okresu urlopu rodzicielskiego udzielonego na dziecko w wieku do lat dwóch za okres świadczenia pracy?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotycząca niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz.U. L 299, s. 9).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalia) w dniu 13 stycznia 2017 r. – TGE Gas Engineering GmbH – Sucursal em Portugal/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Sprawa C-16/17)

(2017/C 104/49)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: TGE Gas Engineering GmbH — Sucursal em Portugal

Strona pozwana: Autoridade Tributária e Aduaneira

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 44, 45, art. 132 ust. 1 lit. f), art. 167, 168, 169, 178, 179, 192 a), 193, 194 i 196 dyrektywy VAT (dyrektywy 2006/112)⁽¹⁾ oraz art. 10 i 11 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 282/2011⁽²⁾ należy w kontekście zasady neutralności interpretować w ten sposób, że stoją one w sprzeczności z tym, aby portugalska administracja podatkowa odmawiała skorzystania z prawa do odliczenia podatku VAT oddziałowi niemieckiej spółki w następujących okolicznościach:

- ta spółka prawa niemieckiego uzyskała w Portugalii jako niebędący rezydentem podmiot bez stałego zakładu numer identyfikacji podatkowej celem przeprowadzenia pojedynczej transakcji polegającej na nabyciu udziałów;
- następnie zarejestrowała ona w Portugalii swój oddział, któremu został nadany odrębny numer identyfikacji podatkowej jako stałemu zakładowi tej spółki;
- następnie ta niemiecka spółka, korzystając z pierwszego z tych numerów identyfikacji podatkowej, zawarła z innym przedsiębiorstwem umowę mającą na celu utworzenie zgrupowania interesów gospodarczych (ZIG) celem wykonania pewnych robót w Portugalii;
- następnie oddział ten, używając swego własnego numeru identyfikacji podatkowej, zawarł z ZIG umowę w przedmiocie podwykonawstwa obejmującą wzajemne świadczenia pomiędzy tym oddziałem a ZIG, których ponoszone koszty to zgrupowanie winno było fakturować podwykonawcom w ustalonych proporcjach;
- ZIG wskazało ten numer identyfikacji podatkowej oddziału w notach debetowych wystawionych celem zafakturowania kosztów temu oddziałowi i naliczyło podatek VAT;
- oddział ten odliczył naliczony w tych notach podatek VAT;